

A Fővárosi Ítéltábla a Kóródi Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt(.....) felperesnek a dr. Pozsonyi András ügyvéd (.....) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen 195.500.000 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a Fejér Megyei Bíróság 2011. április 11-én kelt 5.P.20.744/2010/27. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán a - 2012. január 13-án megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.185.900 (egymillió-száznyolcvanötezer- kilencszáz) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes 2005. január 3. napjáig több részletben, összesen 108.500.000 forint kölcsönt adott az alperes ügyvezetése alatt álló2005. január 3-án a felperes, mint kölcsönadó és az mint kölcsönvevő szerződést kötöttek. Azvállalta, hogy 2006. december 31-ig visszafizeti felperesnek a 108.500.000 forint tőkét, a felperes pedig 2006. december 31-ig, további 22.000.000 forint kölcsön nyújtását vállalta 2006. február 28-i lejáratával. Összesen az-nek 2006. december 31-ig 130.500.000 forintot kellett visszafizetnie azzal, a kölcsönösszeg után 2005. január 1-től a visszafizetési hatánapig minden hónapban

a tárgyhó első munkanapján érvényes jegybanki alapkamat + 10% kamatot volt köteles fizetni felperesnek.

2006. január 10-én felperes, mint üzletrész eladó, valamint az és, mint üzletrész vevők megállapodást kötöttek, mely alapján felperes eladta a-ben fennálló 15.000.000 forint névértékű üzletrészét, összesen 65.000.000 forint vételárért, melyből 64.350.000 forint megfizetését az650.000 forint megfizetését- leánykori nevén....., az alperes testvére - vállalta azzal, a kialakult vételárat legkésőbb 2006. június 30-ig megfizetik. Az üzletrészek tulajdonjoga a szerződés aláírásával szállt át a vevőkre. A 15.000.000 forint üzletrészből 14.700.000 forint névértékű üzletrészt az300.000 forint névértékűtszerzett meg.

Ugyancsak 2006. január 10-én alperes készfizető kezességet vállalt aznek a felperessel szemben a 2005. január 3. napján kötött kölcsönszerződés alapján fennálló 130.500.000 forint kölcsöntőke és járulékai, valamint 65.000.000 forint üzletrész vételár tartozásáért. A szerződő felek felfüggesztő feltétellel kötötték meg a megállapodást, tekintettel arra, hogy az alperes 2004. október 22-én kelt okiratban kezességet vállalt a-nek afelvett 595.000 euró összegű kölcsöne visszafizetésére. Azonban aüzletrészét a felperes valamintidőközben megvásárolta, akik kijelentették, a szerződés alapján mentesítik alperest, valamint az.....-nek airányában fennálló kölcsöntartozás visszafizetéséért vállalt mellékkötelezettségei alól. Megállapodtak a felek abban, hogy alperes által vállalt készfizető kezesség akkor hatályosul, ha alperes, mint kezes kötelezettsége airányában bármely módon megszűnik ahiteltartozását illetően és a megszűnésről a bank hitelt érdemlő módon írásban nyilatkozik. A mellékkötelezettség megszűnése napján a felek közötti szerződés minden további jognyilatkozat és értesítés nélkül hatályosul. Alperes készfizető kezessége mindkét jogügyletre vonatkozóan beáll.

Ugyancsak 2006. január 10-én a 130.500.000 forint kölcsön és járulékai visszafizetése biztosítékaul jelzálogszerződés jött létre felperes és az alperes testvéreügyvezetése alatt állómint zálogkötelezett között, a kft. tulajdonát képező,alatti ingatlanra.

További biztosítékként szintén 2006. január 10-én engedményezési megállapodás jött létre a felperes, mint engedményes, valamint azmint engedményező és két perben nem álló cég között, akik mint megbízók ingatlanok értékesítésével bízta meg az Az engedményezési szerződésekből összesen 35.055.263 forint került felperesnek megfizetésre, mely összeget felperes a 2005. január 3-án

kelt kölcsönszerződésből eredő kamatköveteléseire számolt el. A felperes részére a 130.500.000 forint kölcsön, valamint a 65.000.000 forint üzletrész vételár nem került megfizetésre.

2007. november 28-án felperes kifizette aafelé fennálló 569.998 euró összegű tartozását, mellyel a 2006. január 10. napján kelt készfizetési kezességvállalási megállapodás hatályosult.

Azváltozott 2007. június 5-től, s a társaság felszámolását a Fejér Megyei Bíróság elrendelte, annak közzététele a 2007. július 12-i Céglönlönyben történt meg. A hitelezők felhívást kaptak, hogy 40 napon belül, 2007. augusztus 21-ig jelentsék be hitelezői igényeiket a felszámolónál. Alperes a társaság nehéz anyagi helyzetéről tájékoztatta a felszámolást megelőzően a felperest, utalt lehetőségként a felszámolásra is. A felperes nem jelentett be hitelezői igényt a felszámolónál. A felszámolási eljárás megindítása előtt a felperes az alperes, mint aképviselője, és mint készfizető kezes, továbbá a felszámolás alatt, mint magánszemély többször tárgyaltak egymással a tartozás rendezéséről. Alperes több más beruházásra hivatkozva bízta felperest a megtérüléssel, de ennek módjára, idejére konkrét megállapodást nem kötöttek.

A felperes dátum nélküli, alperes által 2008. augusztus 13-án átvett levelében felszólította alperest 195.500.000 forint tőkeösszegű tartozás és annak kamatai 8 napon belüli megfizetésére. Alperes a felhívásnak nem tett eleget.

A Fejér Megyei Bíróság az 1.Fpk.07-06-000164/36. számú, 2009. július 23-án jogerőre emelkedett végzésével amegszüntette, ennek közzététele a Céglönlöny CK.2009/40. számában 2009. október 1. napján került sor.

Felperes fizetési meghagyással, majd keresettel 195.500.000 forint tőke, valamint 65.000.000 forint után 2006. június 30-tól, 130.500.000 forint után 2006. december 31-től számított késedelmi kamatok és a perköltség megfizetésére kérte az alperest kötelezni, elsődlegesen a Ptk. 272.§ (1) bekezdése, másodlagosan a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 50.§ (1) bekezdése alapján. Előadta, a készfizető kezességi szerződésre vonatkozó felfüggesztő feltétel teljesült, felperes átutalta afennálló tartozását. Felperes hivatkozott arra is, 2007., 2008. években folyamatosan tárgyalt alperessel, a tartozás fennálltát alperes nem vitatta, hitegette felperest azzal, hogy a tartozást rendezi. Bízva alperes ígéreteiben felperes jóhiszeműen nem nyújtott be hitelezői igényt a felszámolás során. Alperes rosszhiszemű magatartása a Ptk. 4.§ (4) bekezdésébe ütközött. A készfizető kezesség mellett a Gt. 50.§ (1) bekezdésére hivatkozva előadta, alperes, mint aegyszemélyes

tulajdonosa, ügyvezetője, egyúttal, mint kezes tagi minőségében a kft. korlátolt felelősségével visszaélt, alperesnek, mint ügyvezetőnek tudomása volt a felszámolásról, tulajdonosként érdeke volt, hogy felperes a követelését ne érvényesítse és halogató magatartása eredményeként mentesülhessen a felelősség alól.

Az alperes 650.000 forint elismert, ezt meghaladóan a kereset elutasítását, és a felperesnek a perköltségben történő marasztalását kérte. Utóbbira megbízási szerződést csatolt. Előadta, felperes nem jelentette be afelszámolásában a hitelezői igényét, nem kérte behajthatatlansági nyilatkozat kiállítását sem. Alperes, mint járulékos jellegű kötelezett a kötelezettség megszűnésével szabadult annak teljesítése alól. A hitelezői mulasztás jogvesztéssel járt, ezért a Pp. 130.§ (1) bekezdés f) pontjára és a Pp. 157.§ a) pontjára hivatkozással a per megszüntetését, érdemben pedig a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, felperes önhibájából került abba a helyzetbe, hogy követelését nem tudta érvényesíteni. Nem járt el rosszhiszeműen, több biztosítékot adott a felperesnek, tájékoztatási kötelezettségének is eleget tett. A másodlagos jogcímmel kapcsolatban utalt arra, felperes nem bizonyította, hogy a társaság vagyonával sajátjaként rendelkezett volna, illetve a társasági vagyont úgy csökkentette volna, hogy tudott, illetve általában elvárt gondosság esetén tudnia kellett volna arról, hogy a társaság kötelezettségét harmadik személyek részére nem lesz képes teljesíteni. Utalt arra is, a felszámolás során felperes nem nyújtott be keresetet sem alperes felelősségének megállapítása iránt.

Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott, melynek során alperest személyesen, tanúként, ésfelperes pénzügyi tanácsadóját hallgatta meg.

Felperes indítványoztameghallgatását, alperes ellenezte, mivel ő nem csak a felperesnek, hanem az-nek is a jogi képviselője volt korábban. Felperes indítványozta afelszámolási iratainak beszerzését is.

Az elsőfokú bíróság a 2011. április 11-én kelt 5.P.20.744/2010/27. számú ítéletével kötelezte az alperest, a felperes részére 650.000 forint, valamint ezen összeg után 2006. július 1-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 10%-al növelt összegű késedelmi kamata, valamint 2.964.750 forint perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, az alperesi permegszüntetésre irányuló ellenkérelem nem volt megalapozott, a per megszüntetésének nem volt helye. A követelés jellegéből eredően időelőttiség nincs, nem áll fenn a bírói úton nem érvényesíthető követelésekre vonatkozó szabály sem. Felperes nem kizárólag a készfizető kezesség érvényesítéssel kapcsolatos jogcímet jelölt meg, hanem a Gt. 50.§ (1) bekezdését is, ez a keresetmódosítás nem volt kizárt, így a per megszüntetése iránti kérelmet az elsőfokú bíróság elutasította. A Ptk. 228.§ (1) bekezdése felhívása mellett utalt arra, felek egyező előadása szerint a készfizető kezesség vállalási megállapodásban kikötött felfüggesztő feltétel bekövetkezett, amikor a felperes kifizette a-nek a pénzügyi intézettel szemben fennálló tartozását. Ennek kapcsán a Ptk. 272.§ (1) bekezdése szerinti készfizető kezesi felelőssége az alperesnek beállt volna, azonban a kezességvállalás járulékokosságából következően, ha a főkötelezettel szemben jogvesztés következik be, ez kihat a mögöttes felelősre, a kezesre is. A 2005. január 3-i kölcsönszerződés adósa, a gazdasági társaság felszámolás alá került. A 2007. július 12-i közzététel alapján a társaság hitelezőinek 40 napon belül kellett a hitelezői igényüket bejelenteni.

Felperes nem jelentett be hitelezői igényt, ez a Fejér Megyei Bíróság záróvégzéséből megállapítható volt. Alperes tájékoztatta a felperest arról, hogy az általa vezetett cég rossz anyagi helyzetben van, és lehetséges, hogy felszámolás alá kerül, ezt alátámasztottatanúvallomása is. A tanú beszélt állítása szerint az alperessel arról is, hogy a felszámolás miatt semmi értelme benyújtani a hitelezői igényt, mert a cégnek nincs vagyona, de ezt az állítást alperes vitatta, más tanú, okirat pedig a tanúvallomást nem támasztotta alá.pénzügyi tanácsadó korábbi tapasztalatai alapján nem látta értelmét a céggel szembeni fellépésnek. Az elsőfokú bíróság ezen nyilatkozatok tükrében azt állapította meg, felperes mérlegelése útján meghozott döntése alapján nem nyújtotta be a felszámolási eljárásban hitelezői igényét, noha jogi képviselője is volt.tanú azt értelmetlennek találta, tudva, hogy a cégtől gazdasági helyzete miatt nem követelhetnek pénzt. A Cstv. (1991. XLIX. törvény) 35.§ (1) és 37.§ (3) bekezdése felhívása mellett az elsőfokú bíróság utalt arra, ha a hitelező egy éven belül nem jelenti be az igényét, ennek elmulasztása jogvesztéssel jár, többé nem érvényesítheti az igényét adóssal szemben. A felperes a közzétételtől számított egy éven belül sem terjesztette elő a hitelezői igényét, így az ezzel kapcsolatos jogvesztés megállapítható volt, az 1/2010 Polgári jogegységi határozat, illetve a 1/2007. Polgári jogegységi határozat és a jogirodalom alapján. Az adóssal szembeni jogvesztést követően a készfizető kezessel szemben sem lehet igényt érvényesíteni.

A Ptk. 276.§ (2) bekezdése alapján a kezes szabadul, amennyiben a követelésre jogosult hibájából vált behajthatatlanná a követelés. Felperes tehát nem hivatkozhatott arra, hogy alperes megtévesztő magatartása miatt nem nyújtott be hitelezői igényt. Felperes pert sem indított alperes ellen. A továbbiakban kifejtette, a 650.000 forint összegű tartozásra ezen szabályok nem vonatkoznak, melyüzletrész vételára volt, ezért annak és késedelmi kamatainak megfizetésére kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította a másodlagos kereseti kérelem tekintetében is a Gt. 50.§ (1) bekezdése

és (2) bekezdés feltételei hiányában. Alperes nyilvánvalóan tudott a felszámolást megelőzően a társaság rossz gazdasági helyzetéről, illetve a felszámolási kérelem benyújtásáról, de ez még nem jelenti a korlátolt felelősséggel való visszaélést. Tulajdonosként bízta felperest azzal, hogy követelését ne érvényesítse a társasággal szemben, hanem bízson a készfizető kezességben, de ezzel sem élt vissza a korlátolt felelősség lehetőségével, hanem legfeljebb a felperes bizalmával. A készfizető kezességvállalása révén állt be teljes vagyonával a kötelembé, tehát nem bújta a gazdasági társaság korlátolt felelősségi alakzata mögé. A felszámolás közzétételére 2007. július 12-én sor került, kezdete még korábbi, 2007. január 5. volt, így ezután csak, mint készfizető kezes tárgyalta a felperessel, ami szintén kizárja, hogy kft. tagjaként a korlátolt felelősséggel visszaéljen. A Ptk. 4.§ (4) bekezdéséhez képest a Gt. 50.§ (1) bekezdése speciális rendelkezés, azt azonban itt nem lehetett alkalmazni. Az elsőfokú bíróság, mint szükségtelent mellőztevolt jogi képviselő meghallgatását, illetve a felszámolási iratok beszerzését.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 81.§ (1) bekezdése felhívása mellett kötelezte a túlnyomóan pervesztes felperest alperes javára perköltség megfizetésére, melyet a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 1.§-a alapján és a csatolt megbízási szerződés alapján állapított meg, levonva abból a felperesnek megítélt összegre megállapítható ügyvédi munkadíjat és illeték összeget.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést. Kérte az ítélet megváltoztatását, és alperes teljes kereseti kérelemnek megfelelő marasztalását. Az előzményi tényállás ismertetése után hangsúlyozta, alperes aadósnak egyszemélyes tulajdonosa, ügyvezetője, és készfizető keze is volt. A felszámolás kezdő időpontját megelőzően és azt követően is folyamatosan tárgyalta felperessel és tett a tartozás fennállására, elismerésére vonatkozó nyilatkozatokat. Ekkor már nem a társaság képviselőjeként, hanem magánszemélyként nyilatkozott akként, semmi szükség a felszámolási eljárásban történő igényérvényesítésre, személyesen helyt áll az adós társaság kötelezettségeiért. Ezek alátámasztására befolyása, irányítása alatt álló cégeiben tervezett projektekre hivatkozott. Még 2009-ben is folytattak tárgyalásokat, ezt alperes nem is vitatta. Nem 2008. július 14-én, hanem 11-én vette át alperes az első ügyvédi felszólítást, s még e napon alperes által is elismerten telefonbeszélgetést folytatott alperes felperesi képviselővel és....., kifejezte szándékát a tartozás megfizetésére s kérte, hogy ne lépjenek. Ez egy nappal a felszámolási eljárásban történő igénybejelentés határideje előtti napon történt. Az éveken át tanúsított magatartás ellenére alperes kérte az eljárás megszüntetését, hivatkozva arra, hogy felperes a felszámolási eljárásban a követelését nem érvényesítette. Felperes ismételt hivatkozott arra, alperesi magatartás miatt nem jelentkezett be hitelezőként a felperes a felszámolásba, a követelés fennállását elismerte, a teljesítési hajlandóságát tárgyalási jegyzőkönyvben megerősítette.

Alperesnek, mint ügyvezetőnek a felszámolásról nyilvánvaló tudomása volt, a kérelem már 2006. március 6-án megérkezett a bíróságra, így 2006. évtől ennek

tudatában nyilatkozott, így még 2009. évben is. Alperes lényegében átvállalta az adós társaság tartozását, annak megfizetésére egyébként készfizető kezesként is kötelezettséget vállalt. Az alperes által hivatkozott jogegységi határozatok jogpolitikai indokai nem állnak fenn.

A felperes többször felszólította az adóst még a felszámolás előtt, ez alapján alperesnek, mint készfizető kezesnek nem lehetett kétsége az igény érvényesítéséről. Ilyen a neki küldött 2008. július 11-i felszólító levél, de a tárgyalások is jelezték adósnak a felperes igényét. A másodlagos jogcím tekintetében felperes előadta, nem a készfizető kezesség vállalása jelentette a joggal való visszaélést, hanem a felszámolás során tanúsított magatartása, mely miatt alkalmazható a Gt. 50.§ (1) és (2) bekezdése. A felszámolási iratok beszerzését azért kérte, mivel azokat nem ismerte, befolyásolhatja a per tényállását, alperes milyen nyilatkozatokat tett a felszámolási eljárásban, különösen annak kezdő időpontját megelőzően. Az sem lényegtelen, hogyan fejeződött be a felszámolás. A további tanúbizonyítás is indokolt lett volna,ügyvéd oldhatta volna fel az ellentmondást, mely az alperes éstanú nyilatkozata között húzódott. Álláspontja szerint a kérdések tisztázása érdekében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének is helye lehet.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte helyes indokai alapján és a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalását. Egyebek mellett előadta, az a körülmény, hogy az alperes azügyvezetője és tagja, illetve készfizető keze is egyben, irreleváns, a három pozícióhoz tartozó jogok és kötelezettségek különböző terjedelműek, elválnak egymástól. Hangsúlyozta azt is, a Gt. 50.§ (1) bekezdése szerinti korlátozott felelősséggel nem élt vissza. Felperes nem minősült hitelezőnek, mivel hitelezői igényt nem jelentett be. A Cstv. 38.§ (3) bekezdése alapján a felszámolás körébe tartozó vagyoni követelést csak a felszámolási eljárásban lehet érvényesíteni. Felperes az igényérvényesítésére nyitva álló jogvesztő határidőket elmulasztotta. A felperes által hivatkozott tartozás elvállalása nem áll fenn, ez esetben a tartozás megfizetését vállaló személy nem az eredeti kötelelem kötelezettjével, hanem a jogosultjával állapodik meg abban, hogy az eredeti adóst terhelő tartozást részére megfizeti, a tartozás elvállalása esetén a régi adós mellé lépett volna alperes a kötelembé és adóstársként került volna a korábbi adós mellé. A megszűnt társaság nem érvényesíthető tartozásáért már nincs helye tartozás elvállalásának sem. Ebben a körben eseti döntésekre hivatkozott. Nem került sor a Ptk. 240.§ (1) bekezdése szerinti szerződés közös megegyezéssel történő módosítására sem. A megszűnt követelés kezesével szembeni követelés sem érvényesíthető a Ptk. 273.§ (3) bekezdése szerint. Megalapozott döntést hozott az elsőfokú bíróság a perköltség tekintetében is, a csatolt ügyvédi munkadíj megállapodás nem eltúlzott.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

Felperes a keresetében a megszűnt adós gazdasági társasággal szembeni kielégületlenül maradt 195.500.000 forint követelését érvényesítette az alperessel szemben elsődlegesen, a készfizető kezességre vonatkozó megállapodás, másodlagosan alperes Gt. 50.§-a szerinti felelőssége alapján.

A Ptk. 272.§ (1) bekezdése szerint kezességi szerződéssel a kezes arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni.

A (2) bekezdés a) pontja szerint a kezes nem követelheti, hogy a jogosult a követelést először a kötelezettől hajtsa be (készfizető kezesség), ha a felek így állapodtak meg.

A Gt. 50.§ (1) bekezdése értelmében a korlátolt felelősségű társaság és a részvénytársaság jogutód nélküli megszűnése esetén nem hivatkozhat korlátolt felelősségére az a tag (részvényes), aki ezzel visszaélt. A korlátolt felelősségű társaság és a részvénytársaság azon tagjai (részvényesei), akik korlátolt felelősségükkel, illetve a társaság elkülönült jogi személyiségével a hitelezők rovására visszaéltek, korlátlanul és egyetemlegesen felelnek a megszűnt társaság ki nem elégített kötelezettségeiért.

A (2) bekezdés szerint a tagok (részvényesek) (1) bekezdés szerinti felelőssége különösen akkor állapítható meg, ha a társaság vagyonával sajátjukként rendelkeztek, a társasági vagyont saját vagy más személyek javára úgy csökkentették, hogy tudták, illetve az általában elvárható gondosság tanúsítása esetén tudniuk kellett volna, hogy ezáltal a társaság a kötelezettségeit harmadik személyek részére nem lesz képes teljesíteni.

A fenti tagi helytállási kötelezettség tehát a megszűnt társaság fennmaradt tartozásaiért áll fenn, vagyis azon kötelezettségekért, amelyek a társasággal szemben vagyona megszűnése folytán már nem érvényesíthetők.

A Cstv. 35.§ (1) bekezdése kimondja, a felszámolás kezdő időpontjában a gazdálkodó szervezet valamennyi tartozása lejárttá (esedékessé) válik. A (3) bekezdés azt is kimondja, ha a hitelező egy éven belül nem jelenti be az igényét, ennek elmulasztása jogvesztéssel jár, igényét nem érvényesítheti az adóssal szemben.

Nem vitatott tény volt, hogy felperes a keresetet a felszámolási eljárás megindulása és befejeződése után terjesztette elő, a felszámolási eljárásban hitelezői igényt nem jelentett be, a jogvesztés beállt, amit azt az elsőfokú bíróság a kezesi helytállási kötelezettségre alapított elsődleges kereseti kérelem tekintetében kifejtette.

Figyelemmel azonban arra, felperes nem vált a felszámolt gazdasági társaság hitelezőjévé, követelése a felszámolási eljárásban történt érvényesítés elmulasztása miatt jogvesztés folytán elenyészett, nem maradt tehát olyan tartozás, amelyet a Gt. 50.§-a szerint alperestől, mint volt tagtól követelhetne. Ennek folytán a Gt. 50.§-ra alapított alperesi felelősség vizsgálata érdemben tehát nem volt szükséges.

Helytálló volt az elsőfokú bíróság álláspontja abban a kérdésben is, kifejezett tartozás elismerés, illetve tartozás átvállalás (elvállalás) nem jött létre.

A csatolt megállapodásra, s a pertárgyértékére figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj nem eltúlzott, ezért ebben a vonatkozásban sem volt indok az ítélet megváltoztatására.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti részben eltérő indokolással, a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78.§-a és a Pp. 239.§-a, valamint a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja s a csatolt megállapodás alapján kötelezte a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére.

Budapest, 2012. január 13.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
írnok

